

GROPILE ECOLOGICE

OPORTUNITATE DE DEZVOLTARE INDUSTRIALĂ PENTRU OAMENI SAU ȘANSA LA RENĂȘTERE PENTRU NATURĂ?

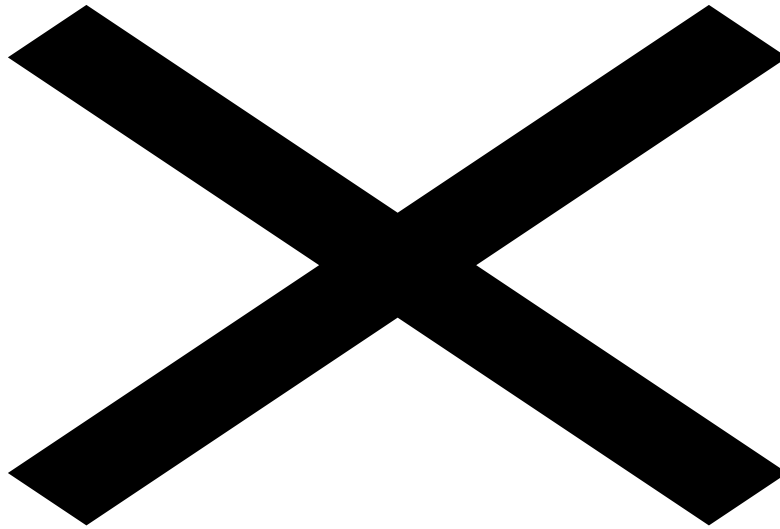
Viața cotidiană, actuală, este constituită dintr-un șir de evenimente care ne ajută să obținem un job, să ne construim un grup de prieteni, să avem posibilitatea să fim aproape persoanelor dragi dar și să ne putem îndeplini aproape orice dorință. Însă, în cadrul acestui sistem de "dute-vino", unde tehnologia și mintea umană devine tot mai creativă, uităm să mai privim în jur cu aceeași atenție de altă dată. Ratăm posibilitatea de a admira și de a ne bucura de frumusețea naturii, de pământul și resursele lui care stau la baza a tot ceea ce omul a reușit să creeze și nu înțelegem pe deplin capacitatea mediului înconjurător de a renaște și de a se adapta la nou, exact ca și noi!

Ca fostă studentă la Facultatea de Biologie din cadrul Universității București, secția Biologie, am avut frumoasa plăcere și oportunitate de a participa la câteva sesiuni de practică susținute în diferite stațiuni sau parcuri naturale din țară. În cadrul acestui program de „cunoaștere și protejare a naturii”, am învățat despre problemele actuale în ceea ce privește ecologia, dezvoltarea faunei și florei din România dar și despre metodele prin care putem proteja toate aceste lucruri. Unul dintre subiectele dezbătute a fost „gropile ecologice”. Nu scriu despre aceste aspecte pentru a vă enumera definiții de pe net sau spuse de anumiți profesori. Nu vreau să prezint aspecte reale, ceea ce se întâmplă chiar sub ochii noștri, prin prisma unei experiențe proprii.

Gropile ecologice pot fi definite ca regiuni urbane, rurale sau sălbatice care servesc la alt scop decât cel inițial pentru care au fost concepute. Fie că vorbim de lacuri hidrologice, canale de irigare, gropi de gunoi sau simple oaze rezultate în urma unui fenomen natural, gropile ecologice dezvoltă rapid o biodiversitate aparte, care, cu ajutorul asociațiilor și proiectelor susținute de către Guvern, este conservată sau capătă statut de rezervație naturală.

În continuare vă vor fi prezentate și descrise trei dintre cele mai importante gropi ecologice din România, însă cea mai mare parte din atenție va fi îndreptată către Lacul Văcărești - „Delta dintre blocuri”, după cum îl numesc majoritatea autorilor.

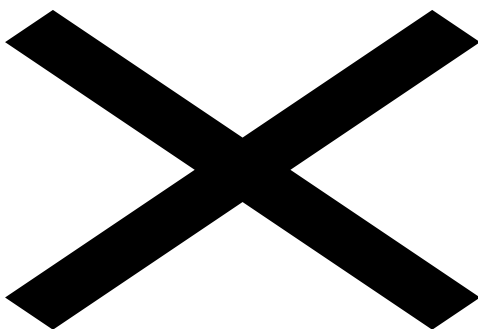
PARCUL NATURAL BALTA MICĂ A BRĂILEI

Parcul Natural Balta Mică a Brăilei este o arie protejată cu faună și floră specifice zonelor umede. Aceasta are un o suprafață totală de 24 500 ha și este localizată în sudetul Județului Brăila. Zona reprezintă un amalgam de regiuni precum: lacuri, mlaștini, stepă, păduri de foioase și de tranziție, fiind încadrată în bioregiunea stepică a Bărăganului.

Pe lângă statutul de parc natural, Balta Mică a Brăilei este și o zonă de relaxare pentru oamenii din localitățile învecinate, aceștia având posibilitatea de a face plimbări prin pădure sau cu barca pe lac, de a admira unele specii de plante și animale încadrate ca și „rare” sau pur și simplu să se afunde într-o oază de liniște. Balta Mică a Brăilei a fost declarată arie protejată pe data de 6 Martie 2000, ca un an mai târziu, pe 15 iunie 2001, să capete și statut de sit de importanță comunitară, fiind important în protejarea și conservarea speciilor și habitatelor de pe teritoriul Uniunii Europene.

DELTA NEAJLOVULUI

GROPILE ECOLOGICE - OPORTUNITATE DE DEZVOLTARE INDUSTRIALĂ PENTRU OAMENI SAU ȘANSA LA RENĂȘTERE PENTRU NATURĂ?

Delta Neajlovului reprezintă a-3-a zonă umedă din România după Balta Mică a Brăilei și Delta Dunării, având o suprafață totală de 1100 ha. Aceasta mai poartă denumirea și de Balta Comana și face parte din Parcul Natural Comana.

Diferite colective conduse de oameni de specialitate au realizat de-a lungul anilor inventarierea taxonilor, ca în prezent să existe un total de 141 de specii de plante, 13 specii de pești și 31 de specii de mamifere. Însă această deltă nu uimește numai prin biodiversitatea sa, ci și prin istoricul bogat pe care îl deține. Apărute ca fenomen natural, până să fie observat potențialul de arie protejată și capacitatea de găzduire a unor specii aparte, mlaștinile din cadru Deltei Neajlovului au avut ca scop protejarea așezămintelor de pe coline încă de pe vremea lui Vlad Țepeș, domnitor al Țării Românești. Acesta a dorit și ridicarea unei mănăstiri-cetate, ca în prezent, printre pomi, lacuri și zone mlăștinoase, să poată fi zărită și admirată de către curioși Mănăstirea Comana.

BALTA VĂCĂREȘTI

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Fosilă a conjuncturilor întunecate sau plan neterminat al perioadei comuniste, Balta Văcărești este o arie protejată din orașul București, cu o suprafață totală de 190 ha. Situat la numai 10 minute de mers pe jos față de stația de metrou Piața Sudului, lacul Văcărești a devenit de-a lungul timpului o frumusețe a naturii pierdută printre schele, hipermarket-uri și blocuri, puțini oameni știind de existența acestuia. Printre aceștia mă număr și eu, alături de alți 60 de colegi care am fost curioși să aflăm ce se ascunde în acest loc uitat. Îndrumați de doamna Paulina Anastasiu (botanist), domnul Crăciun Nicolae (expert în vertebrale) și doamna Lițescu Sanda (botanist) am plecat într-o explorare aparte a acestei gropi ecologice.

După o scurtă călătorie cu metrourul și câteva minute merse de-a lungul străduțelor, am ajuns în fața unui gard din plasă de fier, gata să cadă, cu mici ochiuri prin care te puteai strecura înăuntru, cel mai probabil făcute de oameni ai străzii. În spatele gardului, cât vezi cu ochii, se întinde un dig

GROPILE ECOLOGICE - OPORTUNITATE DE DEZVOLTARE INDUSTRIALĂ PENTRU OAMENI SAU ȘANSA LA RENĂȘTERE PENTRU NATURĂ?

imens, iar în mijlocul acestuia pălcuri de stufăriș, lacuri care se întretaie pe alocuri și o multitudine de „pete” colorate care înveselesc peisajul.

Știri neoficiale susțin faptul că, în vederea construirii digului ce protejeaza lacul, câtorva sute de familii li s-au distrus casele, li s-au luat terenul, neexistând acte legale care să susțină această construcție.

În anul 1986, sub conducerea lui Nicolae Ceaușescu, au început lucrările la nivelul lacului Văcărești ca parte a amenajării râului Dâmbovița. Acest loc a fost conceput ca o componentă a sistemului hidrologic de apărare a Bucureștiului împotriva inundațiilor. După o analiză mai atentă a datelor s-a ajuns la concluzia că, pentru conducerea directă a apei din râul Dâmbovița, erau necesare costuri foarte mari, astfel renunțându-se la idee. O cale alternativă o reprezintă aducerea gravitațională a apei din râul Argeș, situat la circa 27 km față de București, via Lac Mihăilești. După construirea a 8 km de canal, lucrările au fost abandonate și nu se preconizau investiții pentru restul distanței de 13 km. Astfel, în anul 1989, lucrările au fost oprite oficial și proiectul sistat. După acest an, au existat mai multe încercări de reamenajare a lacului Văcărești sub alte forme decât cea concepută inițial sau decât cea pe care o va căpăta în anul 2016. În anul 2000, un cetățean australian a propus guvernului construirea unui complex de agrement, însă, în ciuda faptului că proiectul i-a fost acceptat și scos la licitație, 3 ani mai târziu, contractul a fost reziliat. Abia pe data de 11 mai 2016, zona lacului Văcărești a fost declarată oficial parc natural.

~~INDEPENDENȚA ROMÂNĂ~~
Independența prin Cultură

Fauna și flora de la nivelul acestui areal sunt specifice zonelor umede și cuprind atât specii încadrate ca „rare” dar și unele specii comune (de exemplu șarpele de casă). De-a lungul plimbării prin parc poți admira de la mici rozătoare, precum șoarecele de câmp, vidra și nevăstuiva, până la tritonul comun, broasca mare de lac, țestoasa de apă europeană, șarpele de casă, rațe și chiar ulii. La inventarierea taxonilor din această arie protejată a participat și un colectiv de la Grădina Botanică din București condus de doamna Paulina Anastasiu și domnul Gavril Negrean, aceștia ajutând la identificarea a peste 101 specii. Multe specii sunt invazive fiind vorba de comunități recent instalate, care prezintă o bună adaptare la noi condiții de mediu, astfel ducând la o colonizare rapidă a arealului.

Lacul Văcărești reprezintă o adevărată oportunitate pentru botaniști de a studia o zonă cu o biodiversitate aparte care, în ciuda proceselor și transformărilor pe care le-a suferit, își revine încetul cu încetul fără a fi nevoie de intervenția omului.

Ca o concluzie generală, gropile ecologice, în ansamblu, prezintă un real interes pentru toate generațiile, dar percepția acestora este diferită; scopurile urmărite fiind cele care primează.

ISABELLE CIOBANU